

РЕШЕНИЕ

№ 23270

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5988** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба, подадена от Г. И. Е., със съдебен адрес в [населено място], чрез адв. М. Д. против решение от 26.02.2025г., постановено по нахд № 18244/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 107-ми състав. С решението е потвърдена Заповед за задържане на лице № 513зз-485/25.11.2024г., издадена от инспектор при 04 сектор О"ПКП" - СДВР - А. Й., с която на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР касаторът е задържан за срок до 24 часа. Касаторът иска отмяна на съдебното решение и отмяна на заповедта за задържане. Сочи се, че първоинстанционният съд е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, което е и немотивирано. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.
Ответникът - инспектор при 04 сектор О"ПКП" - СДВР - А. Й., с писмена молба, чрез юрк. Б. С. оспорва касационната жалба, предлага решението на СРС да бъде оставено в сила, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на поисканите разноски от касатора.
Представителят на Софийска градска прокуратура пледира за неоснователност на касационната жалба.
Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл.211 от АПК от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване съдебен

акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касационният съд преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. В случая СРС е установил следното: На 25.11.2024г. в 18.45 часа е издадена заповед за задържане на лице, изведена с рег. № 513зз-485/25.11.24г., по силата на която Г. Е., на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР и проверка за извършено престъпление по чл.354а и чл.354в НК, отглежда и съхранява наркотични вещества с цел разпространение в [населено място], кв. К., местност "М. К.", е задържана за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на ОЗ РУ-СДВР. Извършен е личен обиск на Е., отразен в протокол за личен обиск на лице. От задържаното лице е подписана декларация за правата на задържано лице. Изготвена е докладна записка с рег. № 513р 2 121723/26.11.24г. във връзка с проведената полицейска операция и задържани лица.

За да отхвърли жалбата, съдът от правна страна е изложил подробни съображения, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма и при спазване на материалноправните и административнопроизводствените правила. Приел е, че в заповедта достатъчно подробно и ясно е посочено, че задържането е за отглеждане и съхраняване на наркотични вещества с цел разпространение в [населено място], кв. К., местност "М. К.", респ. посочени са фактическите основания за задържането. Прието е също, че в обжалваната заповед се съдържа и конкретно посочване на правното основание за задържане – отразена е правната квалификация на престъпленията, за които полицейският орган е счел, че има данни да са извършени от Г. Е. или същата да е съпричастна към извършването им, а именно – по чл.354а от НК и по чл.354в от НК.

Обосновано предвид събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка по спора и е приел за установено, че при издаване на оспорената заповед е имало данни за извършване на престъпления - отглеждане и съхраняване на наркотични вещества с цел разпространение в [населено място].

В оспорената заповед е формулирано като основание извършването на проверка за извършени престъпления, защото тези данни са първоначални и в последствие въз основа на тях би предстояло образуване на наказателно производство. Доколко тези данни ще бъдат потвърдени и в наказателното производство при съобразяване с процесуалните правила на наказателното производство не е предмет на доказване в производството по обжалване на заповедта. За конкретния случай от правно значение е наличието на данни за извършено престъпление от задържаното лице и те да са известни на полицейските органи преди задържането. Тези обстоятелства са приети за установени от първата инстанция в съответствие със събраните по делото доказателства. Установява се с представената докладна записка, че на адреса, на който живее Г. Е., при проведена на 25.11.2024г. специализирана полицейска операция, е установено, че къщата е обособена като оранжерия за отглеждане на растения от рода на конопа и са намерени множество от тези растения. Тези обстоятелства обосновават данни за възможно участие в конкретни престъпления, което подлежи на допълнително разследване по наказателноправен ред. Правото на свобода е регламентирано в чл.5, §1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /Конвенцията/. След прогласяването на основното право, в първата разпоредба на Конвенцията се изброяват хипотезите, в които ограничаването на личната свобода е допустимо. Изброяването е изчерпателно и не може да се тълкува разширително. Целта е никой да не бъде произволно лишен от свобода, на основание, което не е визирано в Конвенцията. Задържането следва да е "законосъобразно", тоест да е спазен редът, предписан от националния закон. Така Конвенцията преpraща по същество към националното право.

Принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" се взима при наличие на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Това е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. Полицейският орган действа при условията на оперативна самостоятелност. В случая ответникът по касация е разполагал с данни за съпричастност на Е. към престъпления преди задържането ѝ, към момента на установяване на оранжерията за отглеждане на растения от рода на конопа и намерените такива растения на адреса, на който е регистрирана касаторката. От друга страна не е необходимо тези данни да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление.

Точната квалификация е предмет на цялостен анализ на всички обстоятелства, включително и предходни осъждания на лицето, респективно погасяване на последиците от тях поради реабилитация или други причини. За целите на задържането по реда на чл.72 от ЗМВР е достатъчно да бъде посочено конкретното престъпление и на задържаното лице да му бъде ясно по несъмнен начин по каква причина е ограничена свободата му. В процесния случай това изискване е изпълнено, тъй като в заповедта се съдържа както конкретно посочване на правното основание за задържане – отразена е правната квалификация на престъпленията, за които полицейският орган е счел, че има данни да са извършени от Г. Е. или същата да е съпричастна към извършването им, а именно – по чл.354а от НК и по чл.354в от НК, така и достатъчно подробно и ясно е посочено, че задържането е за отглеждане и съхраняване на наркотични вещества с цел разпространение в [населено място], кв. К., местност "М. К.", респ. посочени са и фактическите основания за задържането. Задържането е извършено на законово основание, предвидено в нормативен акт - закон и в този смисъл не може да се приеме, че ограничаването на свободата на Г.Е. е необосновано и е в нарушение на Конвенцията.

Предвид изложените мотиви, оспореното решение като правилно и обосновано следва да се остави в сила. Възраженията в жалбата са неоснователни и недоказани.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. за настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, XXIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение от 26.02.2025г., постановено по нахд № 18244/2024г. по описа на Софийски районен съд, 107-ми състав.

ОСЪЖДА Г. И. Е., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 100,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

